A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2009. március 19.*

A C-270/07. sz. ügyben,

az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2007. június 6-án

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: F. Erlbacher és A. Szmytkowska, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: M. Lumma és C. Schulze-Bahr, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: német.

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, M. Ilešič, A. Borg Barthet, E. Levits és J.-J. Kasel (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Poiares Maduro,
hivatalvezető: K. Sztranc-Sławiczek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2008. szeptember 4-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Keresetében az Európai Közösségek Bizottsága annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság – mivel Schleswig-Holstein Landnak a húshigiéniára és a szárnyashúsra vonatkozó jogot érintő 1998. január 12-i végrehajtási törvényének (Ausführungsgesetz zum Fleischhygienerecht und zum Geflügelfleischrecht für das Land Schleswig-Holstein; GVOBl. Schl.-H. 1998, 2. o., a továbbiakban: Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye) 4. §-át nem igazította a közösségi rendelkezésekhez – nem teljesítette, és továbbra sem teljesíti az 1997. december 18-i 97/79/EK tanácsi irányelvvel (HL L 24., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 22. kötet, 269. o.) módosított, a 89/662/EGK, a 90/425/EGK, a 90/675/EGK és a 91/496/EGK irányelvek által szabályozott állat-egészségügyi vizsgálatok és ellenőrzések finanszírozásáról szóló, 1985. január 29-i 85/73/EGK tanácsi irányelv (HL L 32., 14. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 6. kötet, 161. o.; a továbbiakban: 85/73 irányelv) 1. cikkéből és 5. cikkének (3) és (4) bekezdéséből, valamint 2007. január 1-jétől a 2006. május 23-i 776/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 136., 3. o.) módosított, a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása

céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet (HL 165., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 200. o., a továbbiakban: 882/2004 rendelet) 27. cikkének (2), (4) és (10) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.

Jogi háttér

A közösségi szabályozás

2 Az 1991. július 29-i 91/497/EGK tanácsi rendelettel (HL L 268., 69. o.; magyar nyelvű különkiadás: 3. kötet, 12. fejezet, 72. o.) módosított és egységes szerkezetbe foglalt, a friss hús Közösségen belüli kereskedelmét érintő egészségügyi problémákról szóló, 1964. június 26-i 64/433/EGK tanácsi irányelv (HL 1964. 121., 2012. o.; magyar nyelvű különkiadás: 3. fejezet, 1. kötet, 34. o.; a továbbiakban: 64/433 irányelv) 3. cikke (1) bekezdése A. pontja d) alpontjának, 5. cikke (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának, valamint I. melléklete VIII. fejezete 40. pontja e) alpontjának együttes olvasatából következik, hogy a friss hús *post mortem* vizsgálatai szükség szerint kiterjednek az adott esetben bakteriológiai vizsgálatot és a gyógyszertani hatással bíró szermaradványok kimutatását célzó vizsgálatot is magukban foglaló laboratóriumi vizsgálatokra is.

3 A 64/433 irányelvet 2006. január 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte az emberi fogyasztásra szánt egyes állati eredetű termékek előállítására és forgalomba hozatalára vonatkozó élelmiszer-higiéniai és állat-egészségügyi feltételekről szóló egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről, valamint a 89/662/EGK és a 92/118/EGK tanácsi irányelv és a 95/408/EK tanácsi határozat módosításáról szóló, 2004. április 21-i 2004/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 157., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 44. kötet, 407. o.).

4 A 2004/41 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a 64/433 irányelvre történő hivatkozásokat a szövegkörnyezettől függően az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (HL L 139., 55. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 14. o.) és az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre (HL L 139., 206. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 45. kötet, 75. o.) történő hivatkozásként kell értelmezni.

5 A 854/2004 rendelet 5. cikke (1) bekezdése d) és f) pontjának, valamint I. melléklete II. fejezete D. és F. pontjának együttes olvasatából következik, hogy a friss hús *post mortem* vizsgálatainak – amennyiben szükségesnek ítélik – laboratóriumi vizsgálatokat kell magukban foglalniuk a végső diagnózis felállítása és különösen állatbetegségek vagy olyan tényezők jelenlétének megállapítása érdekében, amelyek miatt a húst emberi fogyasztásra alkalmatlannak kell nyilvánítani, vagy felhasználását korlátozni kell. A hatósági állatorvosnak biztosítania kell minden további szükséges laboratóriumi vizsgálat elvégzését.

6 A kérdéses vizsgálatok és ellenőrzések finanszírozása kapcsán a 85/73 irányelv 1. cikke kimondja, hogy a tagállamok biztosítják az említett vizsgálatok és ellenőrzések során felmerült költségek fedezésére szolgáló közösségi díj beszedését.

7 A 85/73 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének értelmében a közösségi díjakat olyan mértékben kell megállapítani, amely fedezi az illetékes hatóság felmerülő költségeit a vizsgálati szerv bér- és társadalombiztosítási költségei, valamint a vizsgálatok és az ellenőrzések során felmerülő adminisztratív költségek tekintetében, amelyek magukban foglalhatják az ellenőrök szakmai továbbképzésének költségeit is. Ezenkívül az említett cikk (3) bekezdése értelmében tagállamok akkor jogosultak a közösségi díjak mértékét meghaladó díjat kiszabni, ha az egyes tagállamok által kiszabott díj teljes összege nem haladja meg a vizsgálat tényleges költségét. Az említett 5. cikk (4) bekezdése pedig kimondja, hogy a közösségi díjak lépnek minden egyéb, a tagállam nemzeti, regionális vagy helyi hatóságai által az ugyanazon irányelv 1. cikke szerinti vizsgálatokért és ellenőrzésekért kiszabott egészségügyi vizsgálati illetékek és díjak helyébe.

8 A 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezetének 1. pontja rögzíti a vágással kapcsolatos ellenőrzési költségek címén fizetendő átalánydíjakat. A darabolási tevékenységekkel kapcsolatos ellenőrzések és vizsgálatok költségei fedezésének módját ugyanazon fejezet 2. pontja határozza meg. Az említett I. fejezet 4. pontja a) és b) alpontjának értelmében:

„A megnövekedett költségek fedezésére a tagállamok

a) növelhetik egyes létesítményekben az 1. és a 2. a) pontok [helyesen: az 1. pont és a 2. pont a) alpontja] alapján kiszabott átalánydíjakat.

[…]

b) vagy, a tényleges költségeket fedező díjat szabhatnak ki.”

9 A 882/2004 rendelet 27. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok illetékeket vagy díjakat szedhetnek a hatósági ellenőrzések során felmerülő költségek fedezésére.

(2) A IV. melléklet A. szakaszában és az V. melléklet A. szakaszában említett tevékenységek esetében azonban a tagállamok biztosítják az illeték beszedését.

[…]

(4) A hatósági ellenőrzések céljára az (1) és (2) bekezdéssel összhangban beszedett illetékek:

a) nem lehetnek magasabbak a felelős illetékes hatóságok által, a VI. mellékletben felsorolt tételek kapcsán viselt költségeknél;

b) az illetékes hatóságok által adott időszak alatt viselt költségek alapján átalányként, vagy adott esetben a IV. melléklet B. szakaszában vagy az V. melléklet B. szakaszában meghatározott összegként is megállapíthatók.

[…]

(10) A 28. cikkben említett kiadásokból származó költségek sérelme nélkül a tagállamok az e cikkben említetteken kívül nem szedhetnek be más illetéket a rendelet végrehajtása céljára.

[…]”

A nemzeti szabályozás

10 Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának szövege a következő:

„(1) A szermaradványok kimutatását, a trichinellavizsgálatot és az egészségügyi vizsgálatot magában foglaló *ante* és *post mortem* vizsgálatokért kiszabandó díj összegét egyedenként, fajtától függően állapítják meg abban a darabolóüzemben, amelyben a hús darabolására és csontozására sor kerül, csontos hús tonnájában kifejezve.

(2) A díj kiszámítása során figyelembe kell venni:

1. a vizsgálati szerv bér- és társadalombiztosítási költségeit,

2. a vizsgálatok és az ellenőrzések során felmerülő adminisztratív költségeket, amelyek magukban foglalhatják az ellenőrök szakmai továbbképzésének költségeit.

(3) A közigazgatási díjak legfeljebb az alábbi arányban növelhetők:

1. 100%-ig, amennyiben a közigazgatási aktusra kérelemre 18 óra és reggel 7 óra között, nagyüzemekben 18 óra és reggel 6 óra között, szombaton 15 óra után, vasárnap vagy jogszabályban meghatározott munkaszüneti napon kerül sor.

2. 50%-ig, amennyiben a közigazgatási aktusra kérelemre a meghatározott vizsgálati időn vagy vágási napokon kívül kerül sor.

(4) […]

A díjakon kívül az alábbi költségek […] fizetendők:

[…]

2. [a] bakteriológiai vizsgálatokhoz kapcsolódó szállítási költségek (bakteriológiai minták, ESB-minták és egyéb gyanús minták, kivéve a szermaradványok kutatásával kapcsolatos vizsgálatok mintáit […]) és

3. [a] (2) bekezdésben említett mintákkal kapcsolatos vizsgálatok költségei […]”

A pert megelőző eljárás

11 Egy hozzá benyújtott panaszt követően a Bizottság 2005. március 21-én felszólító levelet küldött a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, amelyben tájékoztatta e

tagállamot arról, hogy megítélése szerint a Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának (4) bekezdése nincs összhangban a Bíróság által a C-284/00. sz. és C-288/00. sz., Stratmann és Fleischversorgung Neuss egyesített ügyekben 2002. május 30-án hozott ítéletben [EBHT 2002., I-4611. o.] értelmezett 85/73 irányelv releváns rendelkezéseivel.

12 A német hatóságok 2005. május 20-án a fenti felszólításra azt a választ adták, hogy a Bizottságnak a 85/73 irányelv nemzeti jogba történő helyes átültetésével kapcsolatos aggályai megalapozatlanok, és a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet a jelen ügyben nem releváns.

13 A Bizottság, mivel nem találta kielégítőnek e választ, 2006. július 4-én indokolással ellátott véleményt adott ki, amelyben újra kifejtette a felszólító levélben kifejtett kifogásokat, és felszólította a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy a kézhezvételétől számított két hónapon belül tegye meg a véleményben foglaltaknak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket.

14 Mivel az említett tagállam nem válaszolt az indokolással ellátott véleményre, a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

A felek érvei

15 A Bizottság arra hivatkozik, hogy Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-a (4) bekezdésének alkalmazásával az említett Land illetékes hatóságai a közösségi átalánydíjat meghaladó mértékben szedhetik be a friss hús bakteriológiai vizsgálatainak elvégzése kapcsán felmerült költségeknek megfelelő összegeket. Márpedig a Bíróság

a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítéletben úgy határozott, hogy mind a 64/433 és a 85/73 irányelv szövegéből, mind azok céljából következik, hogy az e vizsgálatok folytán felmerült költségeket a tagállamok által az utóbbi irányelv címén szedett közösségi díj fedezi.

16 Az új közösségi szabályozás, azaz a 853/2004 és a 854/2004 rendelet 2006. január 1-jei, valamint a 882/2004 rendelet 2007. január 1-jei hatálybalépése semmilyen tekintetben nem változtatott a fenti helyzeten. Egyrészről ugyanis e rendeletek releváns rendelkezéseinek szövegéből kitűnik, hogy a bakteriológiai vizsgálatok továbbra is azon kötelező egészségügyi vizsgálatok és ellenőrzések részét képezik, amelyek költségét a közösségi díj fedezi. E vizsgálatok tehát nem adhatnak okot az említett díjhoz kapcsolódó illetéken kívül további illeték szedésére. Másrészről Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának (4) bekezdése ellentétes a releváns közösségi rendelkezések céljával, mivel az utóbbiak – ahogyan azt a Bíróság a fent hivatkozott, az új közösségi szabályozásra analógia útján átültethető Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítéletében már korábban megállapította – azon versenytorzulások orvoslására irányulnak, amelyek a vizsgálatok és az ellenőrzések finanszírozásának szintjén eltéréseket idéznek elő. Márpedig fennáll a kockázat, hogy e cél nem érhető el, ha a közösségi jog által előírt bizonyos vizsgálati intézkedések kikerülnek a fenti módon harmonizált közösségi finanszírozási rendszer hatálya alól, és külön tagállami díjak tárgyát képezhetik.

17 A Németországi Szövetségi Köztársaság állításával ellentétben a Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának (4) bekezdéséhez hasonló rendelkezés nem alapulhat a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezetének 4. pontján. A Bíróság a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítéletében ugyanis kifejezetten kizárta annak lehetőségét, hogy az említett 4. pont b) alpontjára lehessen hivatkozni annak érdekében, hogy a bakteriológiai vizsgálatoknak az átalánydíj összegét meghaladó költségét figyelembe lehessen venni. Az említett ítéletben a Bíróság egyébiránt kimondta, hogy az említett rendelkezés alapján szedett díjnak átalányösszeg formáját kell öltenie. A jelen esetben azonban nincs szó a közösségi díj átalányösszegének általános emeléséről, amely díj a ténylegesen felmerült teljes költséget fedezi. Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának (4) bekezdése tehát ellentétes a 85/73 irányelv 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével.

18 A Bizottság arra is hivatkozik, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság által saját álláspontja alátámasztására felhozott, a C-374/97. sz. Feyrer-ügyben 1999. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-5153. o.] a jelen ügyben nem releváns. A Bíróság által a fenti ítéletben tárgyalt kérdések ugyanis jelentősen eltérnek a jelen jogvitában felmerültektől.

19 A Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvényét a 85/73 irányelv 1. cikke és A. melléklete I. fejezete 4. pontja b) alpontja együttes rendelkezései alapján fogadták el, amelyek értelmében a tagállamok a vágásból származó hús vizsgálata és egészségügyi ellenőrzése folytán ténylegesen felmerülő költségeket fedező díjat szabhatnak ki.

20 Az említett tagállam mindenekelőtt megemlíti, hogy a Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvényében a vágóállatok vizsgálata és az egészségügyi ellenőrzések kapcsán meghatározott díj nem foglalja magában a bakteriológiai vizsgálatok elvégzése céljából levett minták szállításának és vizsgálatának költségeit. Mindez egyébiránt megfelel a tagállami szabályozásnak, amely szerint díj semmilyen esetben nem fedezhet ilyen költségeket. Jogszerű tehát a fenti költségek fedezésére szánt összegek elkülönítve történő beszedése.

21 Ezt követően a Németországi Szövetségi Köztársaság arra hivatkozik, hogy Schleswig-Holstein Land a friss hús vizsgálatának és ellenőrzésének díjai címén nem szedi sem a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezetének 2. és 3. pontjában meghatározott átalányösszegeket, sem az ugyanazon fejezet 4. pontja a) alpontjának alkalmazásával az átalányösszegeket növelő díjakat. Ezért nem lehet – a Bizottsághoz hasonlóan – azt állítani, hogy az említett összegeket a közösségi átalánydíjon „felül" szedik be. E vonatkozásban igen jelentős különbség van Schleswig-Holstein Land szabályozása és a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben felmerült szabályozás között. Ezenkívül a fent hivatkozott Feyrer-ügyben hozott ítélet 32. pontjának megfelelően a tagállamok minden további előzetes feltétel teljesítése nélkül élhetnek a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontjának b) alpontjában számukra elismert lehetőséggel, feltéve hogy a külön díj összege nem haladja meg a ténylegesen felmerült költségeket. Következésképpen

amennyiben e feltétel teljesül, különböző szolgáltatásokért külön díjak szedhetők. Ugyanakkor a kettős finanszírozást – a jelen esethez hasonlóan – el kell kerülni.

22 Végezetül a Németországi Szövetségi Köztársaság azt állítja, hogy Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának (4) bekezdése a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontja b) alpontjának sem a szövegével, sem a céljával nem ellentétes. Egyrészről ugyanis e rendelkezés különböző nyelvi változatainak együttes olvasatából az következik, hogy az utóbbival nem ellentétes sem több részleges díj beszedése, sem a díjakból és illetékekből összeadódó „teljes díj" beszedése. Másrészről az említett irányelv által követett célnak, azaz a díjszámítási alapok harmonizálásának, nem kell az alkalmazandó díjmértékek harmonizálásához vezetnie, mivel maga az irányelv szabályoz olyan eltérési lehetőségeket, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára a különböző költségstruktúrák figyelembevételét.

23 Az említett tagállam hozzáteszi, hogy egyébiránt elkerülhetetlen a szóban forgó díj összegének esettől függően történő változása, mivel a figyelembe vett költségek a vágóhídi létesítményekben fennálló feltételek és az elvégzendő vizsgálatok szerint eltérnek. A ténylegesen felmerült költségek fedezésére hivatott díj pontosan abban különbözik az átalánydíjtól, hogy az első esetben a költségek az érintett vágóhídi létesítménytől függenek, míg a második esetben e költségeket az összes vágóhídi létesítményre terhelik. A Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának (4) bekezdéséhez hasonló rendelkezés semmilyen tekintetben nem ütközik a 85/73 irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében szereplő, a vizsgálatok tényleges költségeinek túllépésére vonatkozó tilalomba.

24 A 2006. január 1-jétől alkalmazandó 853/2004 és 854/2004, valamint a 2007. január 1-jétől alkalmazandó 882/2004 rendelet semmilyen tekintetben nem változtat a fenti helyzeten, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság által felhozott, a jelen ítélet 19–23. pontjában szereplő érvek az új rendeletekre analógia útján átültethetők.

A Bíróság álláspontja

25 Először is meg kell említeni, hogy keresete alátámasztására a Bizottság két kifogásra hivatkozik, amelyek a Németországi Szövetségi Köztársaság egyrészről a 85/73 irányelv 1. cikkéből és 5. cikke (2) és (3) bekezdéséből, másrészről a 882/2004 rendeletből eredő kötelezettségeinek megsértésén alapulnak.

Az első kifogásról

26 Annak érdekében, hogy az első kifogás megalapozottságáról határozatot lehessen hozni, előzetesen meg kell határozni, hogy a Bizottság által említett fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet a jelen ügyben releváns-e, és választ kell adni arra a kérdésre, hogy a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontjának b) alpontját úgy kell-e értelmezni, ahogy az említett intézmény javasolja, amely szerint az említett rendelkezés alkalmazásával szedett díjnak átalányösszeg formáját kell öltenie.

27 Elsőként rátérve a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítéletnek a jelen ügyben felmerült jogi helyzetre analógia útján történő alkalmazására, meg kell említeni, hogy amint azt a Németországi Szövetségi Köztársaság - anélkül, hogy azt a Bizottság vitatta volna - állítja, Schleswig-Holstein Land a friss hús vizsgálati és ellenőrzési díjai címén nem szed sem a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezetének 2. és 3. pontja szerinti átalányösszegeket, sem az ugyanazon I. fejezet 4. pontja a) alpontjának alkalmazásával az átalányösszegek növelését célzó díjakat.

28 Mivel kétségtelen, hogy a jelen ügyben az illetékes tagállami hatóságok csak külön díjat szednek – még ha ez utóbbi különböző összegekből áll is össze –, meg kell állapítani, hogy Schleswig-Holstein Land szabályozása egy lényeges pontban különbözik a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügy tárgyát képező szabályozástól.

29 Ebből következik, hogy a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítéletben a Bíróság által elfogadott megoldás nem ültethető át analógia útján a jelen ügyben felmerülthöz hasonló helyzetre.

30 Másodsorban a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontja b) alpontjának értelmezését illetően mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Bizottság állításával ellentétben a Bíróság a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet 56. pontjában nem mondta ki, hogy az említett rendelkezésben előírt díjnak átalányösszeg formáját kell öltenie.

31 A Bíróság ugyanis az említett 56. pontban a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontjának a) alpontjában szereplő növeléseket említette, mivel kizárólag e rendelkezés használja a „növelhetik" és az „átalánydíjakat" kifejezéseket. Az említett 56. pont második része, amely a tagállamoknak a közösségi díjak mértékét meghaladó összegű külön díj szedésére való lehetőségét érinti, semmilyen módon nem utal átalányösszegre, csupán azon egyedüli feltételhez köti e lehetőség alkalmazását, hogy az említett díj a ténylegesen felmerült költségek összességét fedezze.

32 Következésképpen az említett díj egyrészről nem haladhatja meg a ténylegesen felmerült költségek összegét, másrészről e költségek mindegyikét számításba kell vennie anélkül, hogy egyeseket figyelmen kívül hagyhatna. Az említett díj tehát nem öltheti „átalánydíj" formáját e kifejezésnek a Bizottság által állított értelmében, mivel ahogyan azt a Bíróság a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet 52. pontjában kimondta, az átalányösszegben rögzített díj lényegéhez tartozik, hogy az bizonyos esetekben magasabb, más esetekben pedig alacsonyabb az általa fedezni kívánt intézkedések valós költségénél.

33 Hozzá kell tenni, hogy a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet 56. pontjának fenti olvasata teljes mértékben összhangban van annak szerkezetével, mivel e pont szélesebb körű érvelés részét képezi, amelynek célja azon kérdés megválaszolása, hogy a másodlagos közösségi jognak megfelelően elvégzett bakteriológiai vizsgálatok és trichinellavizsgálatok költségeit fedezi-e a tagállamok által

a közösségi jog alkalmazásával a friss hús egészségügyi vizsgálata és ellenőrzése címén szedett közösségi díj, vagy a közösségi jog felhatalmazza az említett tagállamokat olyan külön díj szedésére, amely az említett költségek fedezése érdekében növeli a közösségi díjat.

34 Mivel a fent hivatkozott Stratmann és Fleischversorgung Neuss ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügy tárgyát képező előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálása keretében a Bíróságnak nem kellett válaszolnia arra a kérdésre, hogy a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontja b) alpontjának alkalmazásával szedett díjnak átalánydíj formáját kell-e öltenie, az említett ítéletből a fenti kérdésre adandó válasz tekintetében nem vonható le semmilyen következtetés.

35 Meg kell továbbá jegyezni, hogy a fent hivatkozott Feyrer-ügyben hozott ítélet gyengíti a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontja b) alpontjának olyan értelmezését, amely szerint az e rendelkezés alkalmazásával szedett díj nem tevődhet össze több elemből.

36 A Bíróság ugyanis az említett Feyrer-ügyben hozott ítélet 26. pontjában – amelyben utal a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontjának b) alpontjára – emlékeztetett arra, hogy az említett irányelv 2. cikke (3) bekezdésének, jelenleg 5. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával az e rendelkezésben említett „kiszabott díj összege [helyesen: kiszabott díj teljes összege]" nem haladhatja meg a vizsgálat tényleges költségét. Márpedig a „teljes" díj szükségképpen az azt képező több elem összeadásából származik.

37 Az a körülmény tehát, miszerint a jelen ügyben szóban forgó díj különböző költségelemekből tevődik össze, önmagában nem olyan jellegű, hogy az említett díjat összeegyeztethetetlenné tenné a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontjának b) alpontjával.

38 E vonatkozásban hozzá kell tenni: a jelen ügyben nem vitatott, hogy a kérdéses díj nem haladja meg a ténylegesen felmerült valós költségeket. Következésképpen az említett díj ebből a szempontból nem ellentétes a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontjának b) alpontjával (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Feyrer-ügyben hozott ítélet 27. és 29. pontját).

39 Ugyanezen okból az említett díj a 85/73 1. cikkével és 5. cikke (4) bekezdésével sem ellentétes.

40 Végül meg kell állapítani, hogy a Bizottság álláspontjával szemben a Bizottság első kifogásában említett díj szedése nem ellentétes az átláthatóság céljával és a versenytorzulások elleni küzdelem céljával.

41 Elsőként az átláthatóság céljára rátérve meg kell említeni, hogy az említett díj, amelyből kitűnik a különböző alkotórészeinek világos és részletes megjelölése, lehetővé teszi a teljes díj pontos összetételének megismerését a díjfizető számára, és ily módon képessé teszi arra, hogy egyrészről módosítsa tevékenységének szervezését működésének különösen bizonyos költségek megtakarításával történő optimalizálása céljából, másrészről pedig adott esetben összehasonlítsa saját költségeit más gazdasági szereplőkéivel.

42 Ami másodsorban a versenytorzulások elleni küzdelem célját illeti, emlékeztetni kell arra, hogy e küzdelemnek nem az egész Európai Közösségre alkalmazandó azonos összegű díj bevezetése az eszköze, hanem a friss hús egészségügyi vizsgálata és ellenőrzése finanszírozására vonatkozó harmonizált szabályok elfogadása (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Feyrer-ügyben hozott ítélet 40. pontját). Ezért a vizsgálati és ellenőrzési intézkedések kerültek harmonizálásra oly módon, hogy – amint az a 85/73 irányelv 5. cikkének (1) bekezdéséből és a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezetének 4. és 5. pontjából is kitűnik – a közösségi díj megállapítása céljából a különböző költségelemeket figyelembe lehessen venni.

43 Márpedig amennyiben nem bizonyítják, vagy akár állítják, hogy a Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ában meghatározott díj a közösségi szabályozásban szereplőktől eltérő költségelemeket is fedez, vagy meghaladja a ténylegesen felmerült költségeket, az nem veszélyezteti a versenytorzulások elleni küzdelemnek a 85/73 irányelv által követett célját.

44 A fenti megfontolásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy a Bizottság által első kifogása alátámasztására felhozott érvelést nem lehet elfogadni.

45 Következésképpen a Bizottság első kifogását mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második kifogásról

46 Második kifogásával a Bizottság azt rója a Németországi Szövetségi Köztársaság terhére, hogy 2007. január 1-jét követően nem teljesítette a 882/2004 rendelet 27. cikke (2), (4) és (10) bekezdéséből eredő kötelezettségeit azáltal, hogy nem igazította e rendelkezésekhez Schleswig-Holstein Land végrehajtási törvénye 4. §-ának rendelkezéseit.

47 E kifogás kapcsán mindenekelőtt meg kell említeni, hogy a 2006. július 6-i indokolással ellátott vélemény rendelkező része nem hivatkozik a 882/2004 rendelet 27. cikkének a Németországi Szövetségi Köztársaság általi állítólagos megsértésére, amely egyébiránt későbbi időpontban vált alkalmazandóvá, mint amikor az indokolással ellátott véleményt az említett tagállammal közölték.

48 E feltételek mellett meg kell vizsgálni, hogy elfogadható-e a Bizottság által keresete alátámasztására felhozott második kifogás.

49 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az EK 226. cikk szerinti eljárásban a kötelezettségszegés fennállását a Bizottság által a szóban forgó tagállam számára az indokolással ellátott véleménynek való megfelelésre kitűzött határidő leteltekor hatályos közösségi jogszabályok alapján kell megítélni (lásd különösen a C-365/97. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1999. november 9-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-7773. o.] 32. pontját és a C-275/04. sz., Bizottság kontra Belgium ügyben 2006. október 5-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-9883. o.] 34. pontját).

50 A kereseti kérelmek főszabály szerint nem terjeszkedhetnek túl az indokolással ellátott vélemény rendelkező részében, valamint a felszólító levélben foglalt állítólagos kötelezettségszegéseken, azonban a Bizottságnak a későbbiekben módosításra vagy hatályon kívül helyezésre került közösségi jogi aktus eredeti szövegén alapuló, de az új rendelkezések által is fenntartott kötelezettségek megszegésének megállapítására irányuló keresete elfogadható. Ezzel szemben a jogvita tárgya a kötelezettségszegést megállapító eljárás lényeges alaki szabályainak megsértése nélkül nem terjeszthető ki az olyan új rendelkezésből eredő kötelezettségre, amelynek az érintett jogi aktus eredeti változatának szövegében nem található megfelelője (lásd ebben az értelemben a C-363/00. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 2003. június 12-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-5767. o.] 22. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Belgium ügyben hozott ítélet 35. pontját).

51 A jelen ügyben nyilvánvaló, hogy a 882/2004 rendelet 27. cikkének (2), (4) és (10) bekezdésében említett díjak vagy illetékek – különösen a másodikként említett rendelkezés b) alpontjából kitűnően – átalányösszegben is megállapíthatók.

52 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy az említett díjak és illetékek alapvetően különböznek azoktól a díjaktól, amelyeket a tagállamok a 85/73 irányelv A. melléklete I. fejezete 4. pontja b) alpontjának alkalmazásával szedhetnek, mely utóbbiak – ahogyan

a jelen ítélet 32. pontjából is következik – nem ölthetik átalánydíj formáját, hanem a ténylegesen felmerült valós költségeknek kell megfelelniük.

53 Következésképpen a Bizottság második kifogásával kiterjesztette a jogvitának az indokolással ellátott véleményben rögzített tárgyát a 882/2004 rendeletből következő azon kötelezettségre, amelynek a 85/73 irányelvben nem található megfelelője, és az említett intézmény ily módon megsértette a kötelezettségszegést megállapító eljárás szabályszerűségének lényeges alaki szabályait.

54 Ezért a Bizottság második kifogását mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

55 A fentiekre tekintettel a Bizottság keresetét teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

56 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Németországi Szövetségi Köztársaság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

1) A keresetet elutasítja.

2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

Aláírások